

בית ספר: תיכון טכנולוגי נעמת חולון

מספר שאלון: 871589

שם הנושא:

צילומים

שם מגיש: גל בוקאי
המורה המנחה: עמית רז
תאריך: מאי 2020

תוכן עניינים

4	מבוא
5	סקירה ספרותית - ים
5	סקרית אלבורן -ים
7	היסטוריה
8	ברנט בילמן מתעד את רגש דרך תמונה
10	10 שאלות עם ברנט בילמן
17	מזג אוויר
18	שמש חשופה בשעות בין הערביים
19	עדשות
20	אורך מוקד של עדשה
23	קומפוזיציה
25	צילום בתאורה טבעית
26	צילום גלים בתנועה
29	השוואה בין התמונות שלי לצלם
31	סיכום מסקנות
32	ביבליוגרפיה

מבוא

הנושא בו בחרתי להתעמק הוא צילומי ים, הים מאוד מרגיע אותי ואני אוהב לבלות בו גם בקיץ וגם בחורף.

שאלת החקר שלי העברת תחושות הים בתמונות כיצד ?

חשוב בעיני לבדוק שאלה זו כי בעולמי זה מהות כל העוסק במים ולדעת ולהעביר

מסרים בתמונות

סקירה ספרותית - ים

ים הוא מצבור גדול של מים מלוחים המחובר לאוקיינוס. אם מקווה מים גדול סגור מכל צדדיו ביבשה, אז הוא נקרא ימה ולא ים, אם כי בשפה הרווחת משמש המונח גם לתיאור אגמים גדולים הסגורים מכל עבריהם, כמו הים הכספי, ים המלח ואף ים כנרת.

קרוב ל-71% משטח כדור הארץ מכוסה במים. הצמחייה הימית מייצרת אחוז גבוה מהחמצן בכדור הארץ - בין 50% ל-70% לפי הערכות שונות. כמות המלח בים מגיעה לכ-3.5% בממוצע.

בכל ים זרמים רבים המשפיעים על הביומסה שבו. ישנם זרמי עומק המושפעים מגודלו ומאסתו של ים וכפיפותו לכוח קוריוליס, ישנם זרמים עליונים אשר מושפעים בעיקר מתנאי האקלים החיצוניים (רוחות, התאיידות) וישנם זרמים עולים ויורדים אשר מושפעים בעיקר מרוחות, כוח קוריוליס, המסוע הימי, והטופוגרפיה התת-ימית של קרקעית הים. זרמים אלו מזינים ומאכילים בתורם את כל הביומסה.

סקרית אלבורן - ים

ים אלבוראן (בספרדית: Mar de Alborán, בערבית: بحر البوران, באנגלית: Alboran Sea) הוא ים שולי המשתרע בחלקו המערבי של הים התיכון, בין חצי האי האיברי מצפון לצפון אפריקה מדרום, ובין מצר גיברלטר ממערב לאגן המערבי של הים התיכון ממזרח.

אורכו של ים אלבוראן הוא 350 ק"מ ממזרח למערב, ורוחבו המרבי מצפון לדרום מגיע ל-180 ק"מ. הים מוקף ברכסי הרים בצורת קשת, המוכרת כקשת גיברלטר, ומקיפה אותו מצפון, ממערב ומדרום. מקור שמו של הים הוא באי הספרדי אלבוראן (Isla de Alborán), השוכן במרכזו, בין הערים אלמרייה מצפון למלייה מדרום. בשטח הים מספר איים נוספים, רובם בשליטת ספרד.

רוסיה, יפן

מיקום

ים שולי

סוג

1,583,000 קמ"ר

שטח

3,374 מטר

עומק מרבי

יפן, רוסיה

מדינות באגן הניקוז

55°N 150°E

קואורדינטות

היסטוריה

מגלי הארצות הרוסים איוון מוסקביטין ווסילי פויארקוב היו האירופאים הראשונים שהגיעו לים אוצוק ברבע השני של המאה ה-17.

בחורף ההפלגה בים אוצוק קשה ולעיתים בלתי אפשרית עקב קרחונים רבים הנוצרים בשל הזרמת מים מתוקים רבה משפך נהר האמור אל הים, המורידה את מליחות המים ומעלה את נקודת קפיאתם. פרט להוקאידו, הים מוקף מכל עבריו בשטחים בשליטת רוסיה, ולכן נחשב לרוב תחת ריבונותה.

עד סוף מלחמת העולם השנייה היה ים אוצוק אזור דיג יפני וחצי היפני היו בסיסים בים בסוף מלחמת העולם השנייה הכריזה ברית המועצות מלחמה על יפן ונטלה ממנה את השליטה בים אוצוק.

במהלך המלחמה הקרה התרחשו בים אוצוק מספר מבצעים מוצלחים של הצי האמריקאי להאזנה לכבלי תקשורת תת-ימית של הצי הרוסי. שם גם הופלה בשנת 1983 טיסה 007 של קוריאן אייר על ידי מטוס קרב סובייטי. הצי הסובייטי הפסיפי השתמש ים אוצוק כבסיס בטוח צוללות טילים בליסטיים, אסטרטגיה הננקטת גם כיום על ידי רוסיה.

ים אוצוק זהו 29 שדות נפט וגז לאורך המדף היבשתי. כלל עתודות הנפט בים נאמדות בכ-3.5 מיליארד טונות של שווה ערך נפט, מתוכן 1.2 מיליארד טונות נפט ו-1.5 מיליארד מ"ק גז טבעי. הנמל הגדול ביותר בים אוצוק הוא בעיר מגדן.

ים וֶדֶל (Weddell) הוא ים שולי באוקיינוס הדרומי. זהו למעשה מפרץ גדול בין חצי האי האנטארקטי וחוף הנסיכה מרתה, החוף המערבי של ארץ המלכה מוד. הזרם הסיבובי ודל חג בים בכיוון השעון, מערבל את המים הקרים ותורם לסביבה עשירה בפיטופלנקטון המזין לווייתנים ומיני פינגווינים.

הים התגלה באביב 1823 על ידי הספן האנגלי ג'יימס ודל, שהגיע לראשונה לקו רוחב $74^{\circ}15' S$ וזיהה שהוא נמצא בתוך ים נפרד מהאוקיינוס. באותה שנה הגיע לאזור הספן האמריקאי בנג'מין מורל ודיווח על יבשה לה קרא "דרום גרינלנד החדשה", אך האי לא נצפה יותר מאז ונחשב לדוגמה מובהקת ל"אי תעתוע".

רוב ימות השנה מכוסים פני הים בקרח.

ברנט בילמן מתעד את רגש דרך תמונה

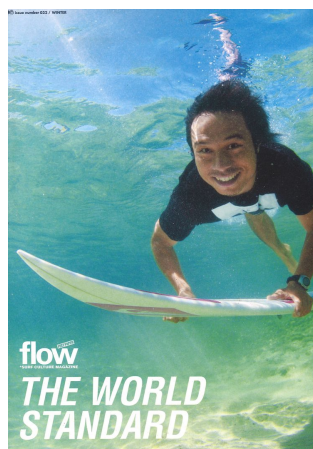
צלם טוב חייב להיות קשוב לסביבתו, בעל חושים חדים, יצר אומנותי ולא פחות מכך אהבה לתחום עיסוקו והפקת הנאה מרבית ממנו. מספיקה דרכו הפיוטית של ברנט בילמן (Brent Bielmann) בסרטון הקצר אודותיו כדי להסביר את המוטיבציה שמניעה את מראות העדשה של חייב עבור בילמן מדובר בתיעוד רגשי עמוק עם הרבה רבדים ולא דווקא בתיעוד ויזואלי ודו מימדי שטחי - "הצילום העמיק את אהבתי לפאר היצירה ופקח את עיניי להבנת העולם" - אז תפקחו עיניים ליצירותיו של צלם בעל עומק שדה רגשי.

מצאתי את אהבתי לאוקיינוס בגיל צעיר מאוד וביליתי אינספור שעות במים בילדותי. להיות מוקף במשהו גדול וחזק יותר היה תמיד שובה לב אלי. זה היה פורקן בשבילי לשכוח מדאגות החיים ולהיות שקוע בעולם משלו. דודי, בריאן בילמן, הוא אחד מצלמי הגלישה המשפיעים ביותר בתקופתו מילא תפקיד גדול בהופעת הצילום שלי. כשהייתי בן 13 החלטתי לקנות אחת מהמצלמות המשומשות שלו והתאהבתי במהירות בצילומי תמונות של האוקיינוס. אני מניח שזה החלק בו אני מדבר על כל ההצלחה וההישגים שלי מאז. יכולתי לעשות את זה, אבל מה זה באמת משנה. כמובן שהיו לי את המטרות שלי להשיג

בצילום, אבל במבט לאחור זה נתן לי כל כך הרבה יותר ממה שחשבתי שיגשים את תקוותי וחלומות ילדותי.

הצילום נתן לי את הפריבילגיה לבנות מערכות יחסים עם אנשים הנמצאים זה מזה במדינות, להתנסות בתרבויות מכל המגוון ולנסוע למקומות שמעולם לא הייתי מדמינת. זה העמיק את אהבתי ליצירה ופקח את עיני לעולם העולה על כל ההבנה הארצית. ביום בו אנו מוקפים בבנייני בטון, הצילום הוא פורקן עבורי לתפוס את אהבתי לאלמנטים של הטבע ולשתף אותו עם שאר העולם.

קשר המוגדר בין מהירות תריס לצמצם. נעשה משחק של אור משך זמן כדי ליצור חשיפה ותמונה נלכדת בזמן. חוקי ההדדיות, גבול הפרדה וההתייחסות עשויים להחזיר את דעתם ללא רצון לנאמנויות בכיתת המדע של התקופה הראשונה, אך אלה החוקים שברנט מילמן חי לפי. המדע והאמנות של הצילום הם חלק מה-DNA של ברנט ופיסלו את חייו, מערכות היחסים שלו והיכן הוא נמצא כרגע בעולם ... באשר הוא יכול להיות. ברנט בילמן לוכד רגעים, הוא מקפיא אותם בזמן להנאתנו, לטובתו ולעיתים לתשלום משכורת. בין השניות של לחיצה על האצבע המצביע על כפתור

התריס שלו זה המון יופי ... אנו מקווים לשתף דוגמה ממנו. אנו מציגים בפניכם את ברנט בילמן כאן לרגע..

תכונה

10 שאלות עם ברנט בילמן

ראיון מאת: טוני הפ

אחר שעובד קשה כמו שעושה ברנט בילמן. הוא היה בקצוות האדמה ויש לו את התמונות להוכיח זאת. הזדמן לי לשבת עם מר יהיה לך קשה למצוא צלם בילמן ולבחור את מוחו בכמה נושאים שעשויים להיות רלוונטיים לצלם הגלישה השואף. קרא בעיון ותוכל ללמוד משהו.

מהו אסדת מתחילים טובה לצלמי גלישה למתחילים?

אני לא יכול לחשוב על שום דבר מלבד Canon 7d. אם יש לך סימן 7d II, זה הדבר הבא הכי טוב ל-1dx. אם יש לך \$ 1500 כדי להשיג ציון 7d ii, אתה כסף. עדשה למתחילים טובה תהיה 50 מ"מ. אני מרגיש שזה יותר תכליתי. אתה יכול לעשות כל כך הרבה עם עין הדגי ובכנות, זה מתחיל להיות קצת משחק. יש כל כך הרבה יריות לשבור על החוף. אם היית יכול להשיג עדשה אחת בלבד, הייתי מציע את 50 המיל. לגבי בתי מים, הייתי אומר שהשניים הטובים ביותר הם CMT ו-SPL. אתה הולך לבזבז קצת יותר עם ה-SPL אבל זה קצת יותר עמיד. אבל ה-CMT סופר קל ונחמד לשחות איתו.

מה יהיה מתקן מקצוען בימינו?

Canon 1dx עם 24-105. זה כמעט כל מה שצילמתי איתו לאחרונה. בעזרת העדשה הזו אתה יכול להשיג הכל. וב 24 מ"מ זה כמעט נראה עין דג. אני די מתעצל עם ההתקנה הזו. זה כל כך נחמד.

מהם כמה כלים נחוצים המסחר?

אם אין לך זוג סנפירים טובים, אתה הולך לשקוע. בהחלט הייתי אומר קסדה על כל השאר. אם לא הייתי חבוש קסדה בחורף הזה, אני מבטיח שלא הייתי יושב כאן.

זו הייתה למעשה השאלה הבאה שלי ..

כמה חשוב ללבוש קסדה כשאתה יורה מהמים?

אני באמת מאמין שזה הציל את חיי. יש קסמי ענק בקסדה שלי מכיוון

שחבטתי בראשי בשונית בחורף הזה. קיבלתי זעזוע מוח, לסירוגין במשך 5 הימים הבאים לא הצלחתי לזכור את שמות חברתי.

מה החלק הקשה ביותר בתפקיד שלך?

בכנות, אני חושב שהחלק הקשה ביותר הוא הציפיות של החברות, המגזינים והגולשים. הם לא מבינים כמה עבודה עושה לפעמים לצילום יחיד, ובימינו עם המדיה החברתית כולם רוצים הכל כל כך מייד. אתה מבלה זמן רב בצילום הצילום, ולפעמים אתה פשוט יכול להיות מותש וכל מה שאתה רוצה לעשות זה ללכת הביתה, להכין ארוחת ערב ולשכב. אבל אחרי שעבדת כל כך קשה כל היום, או שהגולשים שולחים לך SMS 'היי אני יכול בבקשה לקבל את הצילום הזה? אתה יכול לשלוח לי את זה?' "או שהמגבים הם כמו" היי, אתה יכול להתגבר על זה עכשיו? "ואני כמו ... אפילו לא הספקתי להתקלח ולאכול ארוחת ערב! זה מה שהכי מרגיז אותי. מדיה חברתית. אם זה היה תלוי בי ... הלוואי שעדיין היינו מצלמים סרט. היית

לוקח את הסרט שלך למרכז העיר. הסתובב, צפה בסרט. כל צלמי הגלישה נפגשים, כולם נכנסים לרכב ויורדים. זה יהיה כל כך נחמד.

מה סיפור המסע הגרוע ביותר שיש לך?

סיפור המסע הגרוע ביותר שלי ... אני לא בטוח מה יהיה הגרוע ביותר. הייתי במצבים מוזרים. כשהייתי צעיר יותר הייתי בהודו ויצאתי עם שני האפרוחים האלה שהיו די מבוגרים. הם קיבלו אותי סופר מבוזבז. התעוררתי, אני לא יודע איפה אבל היה להם

אני על מיטה. האפרוח האחד היה שומן למדי, והשני היה די חמוד ... אבל היו להם אזיקים ורודים מטושטשים, והם ניסו לאזוק אותי עד הכיסא. התחרפנתי וקפצתי מהמיטה והמראות. הלכתי לאיבוד, רצתי בשדות אורז עד הברכיים במשך כשעה. שמעתי שיש שם כל מיני קוברות. סוף סוף הגעתי לכביש בקנגו, בזמן שהלכתי כלב נשך אותי על היד. אני די בטוח שהיו בו כלבת, העניין פשוט השתבש. הגעתי לתחנת המשטרה והשוטר לא עזר לי לחזור למקום שלי אלא אם כן אתן לו 50 דולר. נתתי לו את הכסף, חזרתי למקום שלי, אך בקושי ישנתי. התעוררתי בבוקר ונאלצתי לעבוד. שלושת הימים הבאים נאלצתי לירות בכלבת בתחת. והזריקה ... אני ילדתי שלא היית אחד מאותם ענקים משנות ה-50. זה כאב כל כך. וזה גרם לי להרגיש שאני נמצא בחלום. זה היה הגרוע ביותר.

מהם כמה יסודות חיוניים לנסיעות?

מוזיקה בוודאות. משקפי שמש. אתה תמות בלי משקפי שמש בכמה מהטיולים האלה. הו ... מוניפריסין. זה משחה אנטיביוטית משולשת עם מרשם שנלחם בסטף. אני לא יכול לומר לך כמה פעמים זה כנראה הציל את חיי. ולא רק זה. אני לוקח ערכת עזרה ראשונה מלאה. אנטיביוטיקה, תפרים, ספריי מרדימים, גזה, משהו לתפור את עצמי אם אצטרך, שיש לי. זה הדבר החשוב ביותר שאמרתי, ערכת עזרה טובה לאגרוף באמת.

איך מרגישים שצילומי הגלישה השתנו בשנים האחרונות?

נגענו בזה עם הדבר במדיה החברתית. אני מניח שזה העיקר. אני מרגיש שיש את כל צלמי הילדים האלה ואף אחד לא מנסה לחיות יותר. רבים מהם לא חושבים כיצד הם יכולים להתפרנס מכך או לפרנס את עצמם כולם רק רוצים להתפרסם במדיה החברתית. הם רוצים שיהיו מאה אלף עוקבים. הם

מרגיש כאילו זה מה שגורם לך להיות צלם. אני חושב שאנשים פשוט מסתדרים עם חמש או עשרת אלפים לייקים בתמונה. בעיניי יכולתי להיות אכפת פחות. אבל עכשיו אני נאלץ לעשות את זה בשביל העבודה והחברות להתפרנס. הלוואי שזה לא היה ככה. נדמה שלפעמים אנשים לא מספיק חכמים לומר שזה תמונה נהדרת אם לצלם יש רק כאלה, מאה עוקבים. אבל אם למישהו יש מאה אלף עוקבים הוא יכול לפרנס כל תמונה וכולם אומרים "אלוהים אדירים! זה מדהים!" ואתה בדיוק כמו ... זה נראה כמו כל תמונה אחרת באינסטגרם.

איזו עצה אתה יכול לתת לצלם מים מתחיל?

עשה משהו שכולם לא עושים.

מה היית משנה בצילום הגלישה, אם היית יכול?

בהחלט הייתי מעלה את שיעור התשלום עבור צלמי הגלישה. זה מגוחך כמה זמן אנחנו מכניסים. וזה נשמע מעט קלישאה אבל אתה באמת מסכן את חיך כשהם גדולים וחביבים. אתה מכניס את עצמך לכמה מצבים ממש כבדים ואז אתה נכנס לזריקה ממש טובה שיש לך את חברת הגלישה שאומרת, "הו, בעצם אנחנו יכולים להרשות לעצמנו כל כך הרבה." והם מנסים לנטרל ולהפחית אתכם ואתם יודעים הם באמת רוצים את הצילום כי אחרת הם אפילו לא היו מנהלים איתך משא ומתן. כן, זה מה שאשנה. מכיוון שדודי אפילו אמר, זה היה אותו משכורת מאז סוף שנות ה-80. זה לא השתנה בכלל. כלומר, כמעט 30

הכירו את ברנט ביילמן, מרסק בוי ביקיני האחרון שלנו. במבט ראשון תבחין במראהו הטוב, אך אל תשפוט אותו לא בסדר. הוא לא סתם זה - מות המים של כוכב למעשה חיה ונושמת את חיי החוף המספקים שכולנו אוהבים. כצלם גלישה מקצועי (בדוק את כישוריו המדהימים), הבו האדמה ואוהבת הטבע הזו שואפת להראות לאנשים את יופיו של העולם הזה באמצעות נקודת מבט ייחודית שבסופו של דביקיני: מה המחשבות שלך במדיה חברתית? צימרים: חה, מאיפה אני מתחיל? ובכן, הרבה מהקריירות והמשרות שלנו בימינו מסתמכות על מדיה חברתית בצורה כזו או אחרת. עם זאת, למען האמת, אני חושש שהמדיה החברתית יוצרת כוכב לכת מלא נרקסיסטים. כשאני מדבר עם אנשים זה כאילו הערך של האדם, הכישרון, היופי שלו וכו' מבוססים על מספר העוקבים וגורמי המעורבות שיש להם. "הילדים המגניבים" בימינו הם אלה שיש להם את ה"ק" או את כל ה"מו". אני עצמי, אשמ בכך ששיחקתי את המשחק החברתי שכן הקריירה וההכנסות שלי תלויות בו. מה בכל זאת מלמד את הדורות הבאים שלנו? האם בלוגרים משפיעים יהיו אלה שיצילו אותנו מהשואה הגרעינית והשיזוף של ד טראמפ? בנימה חיובית, אני אוהב להיות מסוגל להעריך את הכישרון של אנשים אחרים ולהתחבר לאחרים שמעולם לא הייתי חוצה עימם.

ביקיני: מה לוקח על עצמך?

BB : זה קשה. אפשר לומר שצריך אומץ רב כדי להקיא סלפי. אני מתכוון שאתה באמת שם את עצמך שם בחוף. עם זאת, אני מרגיש שהרבה אנשים עושים זאת בימים אלה מכיוון שהם זקוקים להגברת סרוטונין זה מרגיש טוב. יש צורך לומר להם אנשים כמה הם נראים ומובטחים אותם. אני מבין את זה ולא מאשים אותם, כולם רוצים שיחמיאו לי.

בר מעוררת שימורו והגנתו. אם זה לא מספיק חלומי, אנחנו לא יודעים מה כן. הכירו אותו יותר

צלם טוב חייב להיות קשוב לסביבתו, בעל חושים חדים, יצר אומנותי ולא פחות מכך אהבה לתחום עיסוקו והפקת הנאה מרבית ממנו. מספיקה דרכו הפיזית של ברנט ביילמן (Brent Biemann) בסרטון הקצר אודותיו בכדי להסביר את המוטיבציה שמניעה את מראות העדשה של חייו.

בעבור בילמן מדובר בתייעוד רגשי עמוק עם הרבה רבדים ולא דווקא בתייעוד ויזואלי ודו מימדי שטחי - "הצילום העמיק את אהבתי לפאר היצירה ופקח את עיניי להבנת העולם" - אז תפקחו עיניים ליצירותיו של צלם בעל עומק שדה רגשי.

גיליתי את אהבתי לאוקיינוס בגיל צעיר מאוד וביליתי אינספור שעות במים בילדותי. להיות מוקף במשהו גדול וחזק יותר היה תמיד

שובה את דעתי. זה היה פורקן בשבילי לשכוח מדאגות החיים ולהיות שקוע בעולם משלו.

, בריאן בילמן, הוא אחד מצלמי הגלישה המשפיעים ביותר בתקופתו מילא תפקיד גדול בהופעת הצילום שלי. כשהייתי בן 13 החלטתי לקנות אחת מהמצלמות המשומשות שלו והתאהבתי במהירות בצילומי תמונות של האוקיינוס. אני מניח שזה החלק בו אני מדבר על כל ההצלחה וההישגים שלי מאז. יכולתי לעשות את זה, אבל מה זה באמת משנה. כמובן שהיו לי את המטרות שלי להשיג בצילום, אבל במבט לאחור זה נתן לי כל כך הרבה יותר מאשר רק מה שחשבתי שיגשים את תקוותי וחלומות ילדותי. הצילום נתן לי את הפריבילגיה לבנות מערכות יחסים עם אנשים הנמצאים זה מזה במדינות, להתנסות בתרבויות מכל המגוון, ולנסוע למקומות שמעולם לא הייתי מדמיינת. זה העמיק את אהבתי ליצירה ופקח את עיניי לעולם העולה על כל ההבנה הארצית. ביום בו אנו מוקפים בבנייני בטון, הצילום הוא פורקן עבורי לתפוס את אהבתי לאלמנטים של הטבע ולשתף אותם עם שאר העולם. אני מקווה להראות לאנשים את העולם היפה הזה שאנחנו חיים בו מנקודת מבט ייחודית ולעודד אותם לשמור עליו ולהגן עליו.

אודות האומן: רביע באשא יליד 1976 מהכפר הכרמלי דאלית אל כרמל. לתחום הצילום נחשף בגיל צעיר וכיום בעל תואר באומנות הצילום ועבודותיו זכו להוקרה בישראל וברחבי העולם. באשא ייסד את מועדון הצילום "קריאייטיב" המאגד צלמים מכלל העדות והמגזרים בישראל פועל רבות למען החברה הישראלית בשלל פרוייקטים חברתיים. יצירותיו של באשא גדושות בתשוקה, סקרנות ותעוזה. תמונותיו שוברות מוסכמות ובו בזמן גם עוטפות את מקורותיו הדרוזיים והישראליים ראייה ייחודית. לאחר סיום תפקיד קרבי בצבא, היום מתנדב בתפקיד מסווג שבו מצלם ומתעד

פעילויות שונות. לפניכם לקט קצר של עבודותיו הנפלאות:

מזג אוויר

צלמים אוהבים מזג האוויר דרמטי גשם שלג ערפל שמי סערה שימוש במזג האוויר יכול להעשיר את התצלום ולסיע להעביר אורה או תחושה .

גשם

שמצלמים בגשם הדבר משפיע על סצנה העלים ירוקים הם סוער הגלים גועשים והתמונה מאוד דרמטית .

בשונה מכמה אזורים בעולם עונת המשקעים באזורנו נמשכת כמחצית השנה בלבד- מחודש אוקטובר עד לחודש אפריל. ושיאה הוא בשלושת חודשי החורף דצמבר ינואר ופברואר בהם יורדים 75% מכלל כמות המשקעים השנתית.

הגשם בישראל מושפע משלושה פרמטרים עיקריים: גובה טופוגרפי - ככל שעולים בגובה כך גדלה כמות הגשם, קרבה לים - ככל שקרבים לים התיכון כך גדלים אחוזי הלחות באוויר המאפשרים התפתחות עננים ממטירים, וקו הרוחב - ככל שעולים צפונה מתרבים המשקעים

שמש חשופה בשעות בין הערביים

עדשות

כל העצמות הלאו מיוצרות ברמות אופטיות שונות המשתקפות בדרך כלל במחירו עצמית זולה עשויה להיראות לכם כימיצאה אך נסו תחילה איך היא מצלמת ממרחקים שונים ובחרו לכם כנושא עצם בעל פרטים רבים כגון עיתון אחר בדקו את כושר ההפרדה על ידי בחינת הנגטיב בזכוכית מגדלת עצמיות באיכות יותר טובה עשויות להראות לכם יקרים עד מאוד אך מחירן הגובה נובע מכך שבירו היה צורך לפתור בעיות עיצוב מסובכות ביותר לחסר חיבור מדויק של המרכיבים השונים שלה לפני שנות ה 60 של המאה הנוכחית אי אפשר היה לייצר את רובי סוגי עדשות מיוחדות מיוצרות כיום לכך דרושים מחשבים מתוחכמים לבדיקת הצעות העיצוב של העצמית מחשבים האלה מסוגלים לצפות מראש מסלולן של מאות קרני האור שעוברות מבעד לרכיבי העמית לכל חלק באזורי התמונה על פי הממצאים האלה בונה המחשב חתיכים של צורות וסוגי זכוכית לרכיבים שונים באופן שבעת חיבורים בעצמית יבטלו זה את סטייתו של זה.

העדשה היא העיניים שלנו והמצלמה היא המוח מתרגם את האור לתמונה. אם משהו בעין שלנו לא יעבוד כמו שצריך, המוח שלנו לא יוכל לתקן את זה וכך גם בתחום הצילום.

העדשה מהווה את הרכיב החשוב ביותר בדרך לתמונה איכותית, כך שאם משהו באופטיקה לא יעבוד טוב – לא המצלמה ולא הפוטושופ יוכלו לתקן זאת.

בחירת עדשה למצלמה היא חשובה אף יותר מבחירת גוף המצלמה. עדשת מצלמה גם מאריכה חיים הרבה יותר מהמצלמה, שכן עדשה טובה עלולה לשמש אותנו לאורך זמן רב גם אחרי שהמצלמה מפסיקה את פעילות ליבה והחזירה את נשמתה לבורא.

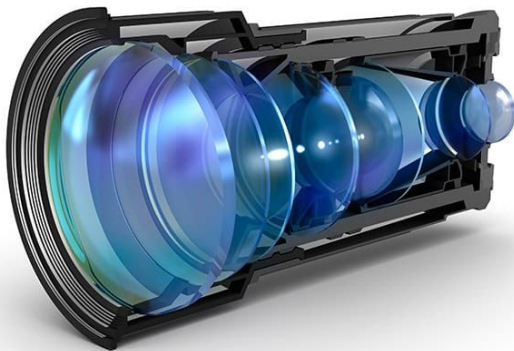
לפני שאתחיל להסביר לכם על סוגי עדשות באורכי מוקד, אני חייב לציין שאין כאן נוסחה קבועה ואין איזושהי עדשה מושלמת לתנאי צילום מסוימים או איזושהי עדשה מתאימה לכל תנאי הצילום. יש עדשות טובות למטרות מסוימות וישנן כאלה שהן יותר "רב שימושיות".

העדשה למעשה בנויה ממספר אלמנטים

שיושבים בתוך מארז אחד וכולם יחד יודעים לכנס לנו את קרני האור באופן מדויק ישירות אל חיישן הצילום.

אלו הם האלמנטים מהם בנוי גוף העדשה:

- מספר עדשות.
- צמצם.
- מערכת הפוקוס.
- מערכת הזום (בעדשות זום).
- אלמנטים המתקנים סטיות אופטיות.
- מנגנון ייצוב תמונה (בעדשות מסוימות).

■ ציפויי עדשה.

שתי נקודות שחשוב לדעת:

1. ככל שהעדשה תהיה מורכבת מ-יותר אלמנטים, כך המבנה האופטי שלה יהיה מסובך יותר.

2. ככל שאיכות החומרים תהיה טובה יותר, כך העדשה תפיק תוצאות טובות יותר וזה מורגש גם במחיר.

אורך מוקד של עדשה

מוקד העדשה הוא למעשה טווח שדה הראייה של העדשה. הוא מסומן במילימטרים המציינים את המרחק מהנקודה העיקרית בעדשה עד למשטח המיקוד – שזה בעצם החיישן.

אם, לדוגמא, יש לכם עדשה 18-55, זה אומר שלעדשה שלכם יש זווית ראייה של 18 מ"מ עד 55 מ"מ וכל עצירה בדרך שבין ה-18 ל-55 אתם תקבלו אורך מוקד וזווית ראייה אחרים (19, 20, 21 וכו').

אורך מוקד העדשה משפיע על הפרספקטיבה (העומק היוזאלי) ועל עומק השדה שבתמונה. יחד עם זאת יש לו השפעה ניכרת על אופי התמונה.

אורך מוקד נורמל הוא אורך מוקד בעל זווית ראייה זהה לזו שיש בעין האנושית והוא מציג את האובייקטים המצולמים באותו הגודל כמו שאנו רואים אותם במציאות. הוא לא משנה את הפרספקטיבה של העולם, לא מגדיל ולא מקטין ואינו יוצר עיוותים כלשהם בתמונה.

טווח נורמל הוא למעשה עדשה 50 מ"מ

לדוגמא – אם אנו בעניין של צילום ציפורים במעופם, אנו נצטרך להשתמש באורכי מוקד של 200-300 מ"מ וככל שנעלה עם אורך המוקד, כך נוכל לצלם אובייקטים רחוקים יותר כמו בצילום בעלי חיים בטבע או בצילום ספורט.

אנו נרצה להשתמש בעדשת טלפוטו גם כאשר נרצה להשטיח את הפרספקטיבה של התמונה ו/או ליצור הפרדה ברורה בין הנושא לרקע על ידי שימוש בעומק שדה קטן.

עדשת טלפוטו יכולה להיות עדשת Prime בעלת אורך מוקד קבוע או עדשת זום בעלת אורך מוקד משתנה, כאשר הבעיה העיקרית עם עדשת טלפוטו שהיא גם עדשת זום – היא שהזולות מכילות צמצם משתנה – ז"א שבקצה הרחב יותר של העדשה הצמצם יהיה (לדוגמא) F4.5 ובקצה הצר הוא יהיה (לדוגמא) F6.3 – דבר שעלול להגביל אותנו מאוד בתנאי תאורה חשוכים, כך שכל שינוי בזום יצריך מאיתנו לעשות פיצוי חשיפה חיובי.

העדשות האיכותיות והיקרות יותר יכילו צמצמים קבועים שנשארים במפתח צמצם זהה לאורך כל הדרך. ההבדלים במחיר בין 2 סוגי העדשות יכול לנוע בהבדלים של אלפי שקלים

והסיבה לכך קשורה לפיזיקה מורכבת,

אז נוותר על זה לעת עתה..

אורך מוקד קצר זהו אורך מוקד בעל זווית ראייה רחבה ולכן עדשה עם אורך מוקד קצר קרויה עדשה רחבה.

למעשה, מדובר בכל טווח הקטן מ-50

מ"מ. במילים אחרות, כל טווח

שמרחיב לנו את שדה הראייה מעבר

למה שאנו רואים באופן טבעי או מעבר למה שאנחנו רואים בעדשה 50 מ"מ.

הטווחים השימושיים ביותר הם 24 מ"מ עד 35 מ"מ, אך ישנם שימושים גם בעדשות רחבות

יותר כמו 17 מ"מ ו-10 מ"מ. השימוש הידוע בעדשה רחבה הוא כאשר אנו רוצים להכניס

הרבה יותר לתוך הפריים כמו בצילום נוף לדוגמא.

קומפוזיציה

הקומפוזיציה היא בעצם מערכת היחסים בין כל החלקים בעיצוב וביניהם לבין המסגרת.

מטרת הקומפוזיציה היא לכוון את האדם הנחשף לעיצוב לחלק מסוים בתוכו,

- בעו נקודת מבט שדרכה רוב הצופים יביטו על היצירה ועל מפיה תמקמו את האובייקט המרכזי שלכם.
- קבעו מראש את המרחק בין האובייקטים ופשוט מדדו אותו בכל פעם.
- בחרו את צורת המסגרת המתאימה לכם ושמרו על יחס נכון בין אורך המסגרת לבין הרחב שלה.
- מקמו את האובייקט גם ביחס למסגרת וגם ביחס לאובייקטים האחרים ביצירה. אם האוריינטציה של האובייקט שממנו היא לכיוון המרכז, תיווצר תחושה של כניסה לכיוון מרכז היצירה, ולהיפך – אם האוריינטציה שלו היא הפוכה מהמרכז, תיווצר תחושה שאובייקט מתרחק ההתרחשות במרכז היצירה ומנותק ממנה.
- כווננו את האובייקט בכיוון הנכון והמתאים לו. שימו לב שכאשר האובייקט מקביל למסגרת, הוא קרוב יותר אל הצופה ומושך אותו אליו, ולהפך – אובייקט הפונה לתוך המסגרת יוצר תחושה שהוא לא רלוונטי ואדיש לצופה. אובייקט אלכסוני יוצר בעיני המתבונן תחושה של תנועה.

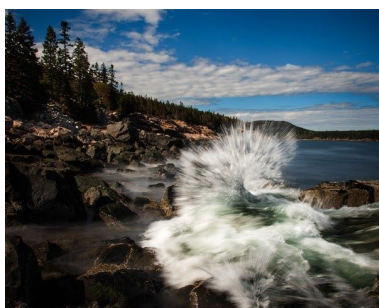
אם אתם עדיין מסתבכים ביצירת הקומפוזיציה, שיטה טובה נוספת היא לחלק את המסגרת

לתשעה מרובעים היוצרים מבנה של רשת, כך קל יותר למצוא את המיקום המדויק לכל

אובייקט.

ישנן 2 שיטות לחלוקת הקומפוזיציה – חלוקה על פי יחס הזהב וחלוקה על פי חוק השלישים.

1. קומפוזיציה סימטרית – כאשר שני חלקי היצירה זהים, כמו אדריכלות של מקדשים עתיקים.
2. קומפוזיציה מאוזנת – כאשר יש איזון בין שני חלקי התמונה. האיזון יכול להיות צבעוני וצורני. קומפוזיציות מאוזנות ניתן לראות בציורים של מונדריאן.
3. קומפוזיציה מקרית – אין איזון בין חלקי התמונה והאוריינטציה של האובייקטים אינה מתוכננת.
4. קומפוזיציה פתוחה – האובייקטים פונים כלפי חוץ ולעיתים אף חורגים, או נקטעים באמצעות המסגרת. סגנון זה בולט בזרם הפוטוריסטי או בזרם האימפרסיוניסטי.
5. קומפוזיציה סגורה – האובייקטים פונים כלפי המרכז והם אינם קטועים.
6. קומפוזיציה דינמית – נוצרת באמצעות קווים אלכסונים או שבורים או אובייקטים בכיוונים שונים המסיטים את עין הצופה ויוצרים בלבול.
7. קומפוזיציה מרכזית – קומפוזיציה בה המיקוד נמצא במרכז הציור. קומפוזיציה מדויקת זו יוצרת תחושה לא טבעית והיא באה לשימוש בעיקר לצרכים פורמליים.
8. קומפוזיציה פירמידלית – קומפוזיציה בה המיקוד נמצא במרכז הציור האופקי, ובשליש העליון של התמונה. זוהי קומפוזיציה מאוזנת ונעימה לעין.

צילום בתאורה טבעית

ישנם אנשים שמאמינים שכאשר מצלמים בחוץ הרחק מהסביבה המבוקרת של האולפן אנו נתונים לחסדי הטבע אחרי הכל איננו יכולים לסלק את העננים או להזיז את השמש למקום טוב יותר לאימתו של דבר מיומנות אחת המבחנה את הצלם ממי שמצלם סתם צילומי חטף היא היכולת לפתור בעיות תאורה הדבר צילומי הזה דורש מודעות לתנאי תאורה .

הדבר הזה דורש מודעות הקיימים באותו רגע לפעמים התנאים אינם אפשריים משום שהניגוד איכות האור או כיוונו או צבעו אינם מתאימים כלל וכלל למצב.

השמש החשופה מפחידה הרבה צלמים ויוצרת אצלם מעין "קיבעון" כזה ש"אין לצלם לעולם בשמש". גם אני בתחילת דרכי פחדתי נורא מהשמש והייתי מצלם בעיקר בצל, מה שנתן לי תמונות די משעממות מבחינת התאורה. עם הזמן, כששיניתי את התפיסה שלי פתאום נפתח לי עולם חדש של צילום. השמש כמקור אור ישיר, יחיד וללא ריכוך יכולה להיות מאוד מעניינת אם ניגשים אליה יפה וללא פחד. אז נכון שיש שעות ביום -כמו שעות הצהריים המוקדמות- שהתאורה קשה מאוד, קשה נורא לצלם וישנם צללים קשים על פני המצולם ובזוויות לא מחמיאות בכלל. אז אין ספק שישנה חשיבות רבה לשעה בה אנו מצלמים ועם הזמן אתם תלמדו להכיר את השמש ולדעת בדיוק "מתי", "איך" ו"איפה" אך בשימוש מושכל תוכלו להגיע לתוצאות מעניינות במיוחד. תסתכלו על המצולם שלכם ועל כיוון השמש. אל תתביישו לסובב אותו ולקבל מידע על איך שהאור יושב עליו מכיוונים שונים. רק כך אתם תגלו איזה כיוון מחמיא יותר לתווי הפנים שלו.

צילום גלים בתנועה

בצילום תנועה הוא האם ברצונכם להקפיא את הרגע או להמחיש את התנועה. הקפאה משמעה בחירה במהירות סגר גבוהה (לרוב מעל 1/90) אשר תקלוט את האובייקט כאילו הקפאתם אותו ואין זה משנה אם הוא באמצע זינוק באוויר או בנפילה חופשית.

הדבר הראשון שיש להחליט הוא כיצד להציג את פרט ופרט יוצג בחדות ועל התנועה ירמזו מרכיבים אחרים בתמונה שחקן הבייסבול נמצא באוויר וברור שהוא בתנועה מכיוון שלא הוא ולא הכדור יכולים להיות סתם תלויים שם אך באשר לתמונות פעילות אחרות אולי תרצו לטשטש את הרקע האחורי כדי להעביר תחושת מהירות אם תקפאו את המכונית המירוץ במהירות סגר גבוהה התמונה לא תיראה שונה בהרבה מצילום המכונית חונה על המסלול המרוצים חשבו על האפקט שבו אתם מעוניינים ואז השתמשו באחת הדרכים המתוארות בהמשך כדי להשיגו .

. הדרישה החשובה ביותר לצורך הקפאת פעולה היא מהירות סגר גבוהה אולם השאלה עד כמה גבוהה תהיה תלויה סגר גבוהה אולם השאלה עד כמה גבוהה תהיה תלויה באובייקט המצולם וכן בזווית הצילום אדם רץ אינו דורש מהירות סגר גבוהה של מכונית מרוץ בשיא התאוצה ומכונית המירוץ אינה זקוקה לאותה מהירות הסגר אם היא נעם אליכם או מכם בהשוואה לזוויות אחרות במסלול גם בחירה העדשה חשובה אובייקט ינוע פחות בתוך מסגרת של עדשה רחבת זווית לעומת עדשה טלפוטו ואז תוכלו להשתמש במהירות סגר איטית יותר .

תפוס את הים היא עם מהירות תריס ארוכה של לפחות כמה שניות, אך לא כל עוד היא מטשטשת את הכל. היתרון של המהירות הוא בכך שהוא נותן לצופה מושג לגבי הקצב, או הזרמים, של האוקיינוס. טווח מהירויות התריס הזה יראה לרוב

שבילים באוקיינוס ומעניק תחושה כללית של מיקום הגלים..כדי לתפוס מראה זה, מהירות התריס תהיה בדרך כלל בין שתי שניות לשמונה שניות. המשמעות היא גם פילטר בצפיפות ניטרלית, אך לרוב לא המסנן עם 10 עצירות. אם יש לך פילטר בצפיפות של 3 עצירות או 6 עצירות, לרוב אלה עובדים בצורה הטובה ביותר במצב זה, תלוי בכמות האור הזמינה.

תחושה של תנועה וגם ייתן תחושה של כוח כדי להשיג זאת, בדרך כלל תצטרך להאט את מהירות התריס רק מעט. די להשיג זאת, בדרך כלל תצטרך להאט את מהירות התריס רק מעט. תמצאו את מהירויות התריס הטובות ביותר עבור טווח זה הן בין 1/8 ל-1/2 לשנייה. במהירויות אלה, אתה עדיין יכול לראות בבירור את הגלים, אך מהירות התריס האיטית מורידה את הקצוות המשוננים .

ישנם ימים שהאוקיינוס פעיל מאוד בו תרצו לעצור את התנועה ובאמת לתפוס את כוחו של הים. דרך נהדרת

לעשות זאת היא עם מהירות תריס מהירה. מהירויות של 1/500 משנייה ומהירות יותר עובדות הכי טוב.

החדשות הטובות כאן הן שלא תצטרכו להשתמש במסנן צפיפות ניטרלית. אתה יכול גם לתעלה את החצובה ופשוט להחזיק ביד את המצלמה שלך. צילומים אלה מציעים גמישות וניידות מרביים.

דבר שכיף לעשות הוא לנסות לעצב את הגל בו מתרסק לסלע או לגלוש. משמעות הדבר היא ניסוי וטעייה רבים, אך כשאתה מכה אחד כזה, התוצאות יכולות להיות מרהיבות.

זכרו שחוף הים הוא סביבה קשה ובלתי נסלח. מי מלח ואלקטרוניקה לא מתערבבים היטב, ורק ריסוס האוקיינוס יכול להוביל לבעיות מצלמה חמורות (שלצערי חוויתי ממקור ראשון). בנוסף, השטח יכול להיות חלקלק ובוגדני. אם אינך נזהר, אתה יכול גם למצוא את עצמך תקוע על כמה סלעים בגאות גואה (למדת זאת גם בדרך הקשה, אני חושש).

אבל אם אתה מקפיד על מה שאתה עושה, אין מקום טוב יותר להיות בו מאשר לחוף עם שחר או שקיעה. אז צאו לשם ונסו את זה, ואם יש לכם שאלות או אתם זקוקים למידע נוסף פשוט השתמשו בתגובות שלהלן.

השוואה בין התמונות שלי לצלם

<u>תמונה של הצלם ברמנט בילמן</u>	<u>תמונה של גל</u>	
שחור לבן, צילום גלים מתנפצים	צבע צילום גלים מתנפצים	שם התמונה צבע שחור לבן
תאורה טבעית, קשה ניגוד בין הכהה לבהיר	תאורה טבעית, רכה	אור וצל
יש הבדל הרבה גווני אפור	אין הבדל בין הכהה לבהיר	ערכת טונים
כל התמונה חדה	כל התמונה חדה	חדות
קווים מתכנסים ההרים נראים גבוהים רחוקים	אין הרבה תשקופת	חלל תשקופת
ההרים יוצרים צורה עגולה	אין צורה	צורות
אין צבעים	יש צבעים	צבעים

מירקם	אין מרקם	אין מרקם
זיות צילום	צילום זווית רחבה	צילום זווית רחבה
מסגרת	אין מסגרת	יש מסגרת
מה שולט בתמונה	הים הגלים	ההרים
ניגודיות קונטרסט	תמונה רכה ללא קונטרסט	ההרים יוצרים מסגרת
חזרתיות	בודאי גלים עננים ומים	גלים עננים ומים
מגוון	הים חוזר על עצמו	הים חוזר על עצמו
שיווי משקל	אין שיווי משקל	יש שיווי משקל
שיטת הצילום	צולם במצלמת ניקון עדשה רחבה מהירות תריס גבוהה	צולם בעדשה רחבה אין פרטים על הצילום
מה הצילום מעביר לנו בצורה רגשית	צילום רוחני מואר משרה נחת צ'יל	צילום קודר אפלולי
דעתי האישית רפלקציה	עבודה שלי מדגישה את השלווה של הים	מראה את הצד האפל של הים

סיכום מסקנות

כעת, משסיימתי את עבודת החקר, אני חושב שהנושא שבחרתי היה מעניין וחשוב כי

אני אוהב ומתחבר לים. הים הוא חלק גדול בעולם משהו מאוד עוצמתי וחזק. מצד אחד הים משמש לתקשורת בין היבשות והמדינות מצד שני מאוד אכזר ומסכן חיים. הצלחתי למצוא חומרים מעניינים על הנושא בייחוד באינטרנט, ספרים, מאמרים.

למדתי על עצמי כי אני יכול לבחור נושא, לנסח שאלת חקר ולחפש חומרים מעניינים בספרים ובאינטרנט.

למדתי שאני מסוגל לעבד את החומרים שמצאתי, לבחור את עיקרי הדברים ולסכם אותם בפרקים. היה לי קל לצלם וללמוד על צילומי ים, לעומת זאת, התקשיתי בלכתוב מספר אהבתי לצלם ולערוך תמונות.

שאלת החקר שלי הייתה אילו תחושות עולות המביט אל צילומי ים ואיך הצלם מעביר תחושות. אני רוצה לומר שלמדתי להסתכל על הים בצורות שונות מבטים שונים ותחושות אחרות.

המסקנה שלי היא שצריך לפתוח את הראש ולהיות לבוא בגישה אחרת ולהסיק ממה בעתיד ארצה ללמוד על צילום בים יותר

גל בוקאי תודה רבה

ביבליוגרפיה

1. <http://streamer.co.il/clips/view/focus-on-the-photographer-brent-bielmann-is-capturing-feelings>

2. <http://www.brentbielmann.com/about>

3. <https://freesurfmagazine.com/10-questions-with-brent-bielmann/>

4. <http://streamer.co.il/gallery/view/sea-of-passion-rabia-basha-captures-the-horizon-in-movement#/0>

5. המדריך השלם לצילום עמוד 90

6. <https://www.photoschool.co.il/photography-tips/everything-you-need-to-know-about-lenses/>

<https://www.galitz.co.il/articles/composition.shtml>

מדריך לצילום שטח פיטר ק'בוראין עמוד 78

<https://digital-photography-school.com/7-tips-help-improve-seascape-photos-controlling-waves/>

